

U Zagrebu, 15. travnja 2025. godine

Na posl. br. predmeta: St-3254/2016

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Vjerovnik: **Davor Čanadi** iz Zagreb, Ulica Josipa Eugena Tomića 3, OIB: 46322410084, zastupan po odvjetnici Mariji Perkov iz MARIĆ STAJČIĆ & PERKOV Odvjetničko društvo j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 54, OIB: 16506403320;

Dužnik: **DAKI PROMET d.o.o. u stečaju**, sa sjedištem u Zagrebu, Tomićeva 3, Zagreb, OIB: 61489917305;

P O D N E S A K

Vjerovnika

prilog

I/ Vjerovnik je zaprimio Prijedlog stečajnog upravitelja za razdiobu kupovnine od 14. travnja 2025. godine te se očituje na isti kako slijedi.

Vjerovnik prigovora obračunu neizravnih troškova koji se iz ostvarene kupovnine namiruju razmjerno, točnije u omjeru od 95,31%, a koje bi bio dužan podmiriti Vjerovnik.

Sukladno odredbi članka 107. stavka 3. Ovršnog zakona (NN 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024; dalje u tekstu: OZ), odredbe stavaka 1. i 2. istog članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 113.).

Sukladno odredbi članka 113. stavka 1. OZ-a, iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

Sukladno navedenim odredbama, Vjerovnik je dužan položiti iznos koji otpada na troškove popisane u Tablici II. predmetnog Prijedloga za razdiobu kupovnine u ukupnom iznosu od 450,55 EUR, a što nije sporno.

Odredbom članka 248. stavka 1. Stečajnog zakona (NN 71/2015; dalje u tekstu: SZ) propisano je da će nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud **iz iznosa ostvarenoga prodajom:**

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. SZ-a

2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu određenom pravilima ovršnoga postupka i

3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Sukladno odredbi članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017), a koji se primjenjuje i u ovom stečajnom postupku, troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utrška, dok je odredbom stavka 3. istog članka propisano da se troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju paušalno u iznosu od 5 % od utrška; ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini; ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

Sukladno pravnom shvaćanju sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 18. ožujka 2019. godine, iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava.

Sukladno odredbi članka 247. stavka 1. SZ-a, nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, **uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini**.

Obzirom da je Vjerovnik u cijelosti oslobođen plaćanja kupovnine pravomoćnim Rješenjem o dosudi od 14. ožujka 2025. godine, u konkretnom slučaju dolazi isključivo do primjene odredbe članka 107. stavka 3. OZ-a, obzirom da navedena odredba OZ-a predstavlja *lex specialis* u odnosu na odredbu članka 248. stavka 1. SZ-a **kojom je propisan red namirenja kada kupac uplaćuje ostvarenu kupovninu u stečajnu masu**.

Obzirom da Stečajni dužnik odnosno stečajna masa nisu ostvarili nikakav iznos prodajom predmetne nekretnine, sve imajući u vidu da je ovršna tražbina Vjerovnika osigurana založnim pravom bila veća od postignute kupovnine, nema mjesta primjeni odredbe članka 248. stavka 1. SZ-a.

U tom smislu, Vjerovnik se poziva i na relevantnu sudsku praksu Vrhovnog suda RH iz Rješenja posl.br. Rev-895/2020 od 8. rujna 2020. godine u kojoj se navodi:

„Obzirom na tu činjenicu nižestupanjski sudovi su pravilno primijenili odredbu čl. 100.a st. 1. OZ. Prema toj odredbi u slučaju kada je ovrhovoditelj i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, isti nije dužan položiti kupovninu ako kupovna iznosi jednako kao i njegova ovršna tražbina ili manje od toga. St. 3. takvo pravo daje i založnim vjerovnicima kao kupcima, budući je tom odredbom propisano da se navedena odredba primjenjuje i kad je kupac osoba koja se u ovršnom namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, time da su te osobe dužne položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine u smislu odredbe čl. 106. OZ.

Pri tome treba još dodati da su založni vjerovnici, odnosno vjerovnici koji su prvi u redu namirenja pravodobno podnijeli zahtjev za oslobođenje od polaganja kupovnine, odnosno dijela kupovnine u smislu odredbe čl. 100.a st. 5. OZ.

Prema shvaćanju revizijskog suda u slučaju kada sam SZ upućuje na primjenu pravila ovršnog postupka u ovom slučaju, samo vođenje stečajnog postupka nad ovršenikom ne dovodi do stavljanja izvan snage, odnosno ne dovodi do nemogućnosti primjene pojedinih odredbi OZ kojima se uređuje postupak ovrhe na nekretnini, konkretno prodaje nekretnine, te prava na oslobođenje od plaćanja kupovnine odnosno plaćanja dijela kupovnine (dio koji je umanjen za potraživanje koje kupac ima).

Do primjene čl. 164.a st. 1. SZ odnosno čl. 170. SZ došlo bi u situaciji kada bi ovršni sud prodajom ostvario novčana sredstva koja su veća od tražbine ovrhovoditelja, odnosno osoba koja imaju pravo prvenstvenog namirenja. Treba dodati da u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku. Čak štoviše kada bi se prihvatilo shvaćanje revidenta vjerovnici, osim što moraju snositi troškove ovršnog postupka, morali bi platiti i troškove koji nisu niti nastali, niti su učinjeni u okviru ovršnog postupka, a nisu nastali niti u stečajnom postupku."

Dokaz: Rješenje Vrhovnog suda RH posl.br. Rev-895/2020 od 8. rujna 2020. godine;

Slijedom navedenog, predlaže se naslovnom Sudu utvrditi troškove unovčenja predmetne nekretnine sukladno odredbi članka 113. stavka 1. OZ-a u iznosu od 450,55 EUR-a koji će se namiriti iz položene jamčevine Vjerovnika te naložiti Stečajnom dužniku da preostali iznos jamčevine od 2.949,45 EUR-a uplati na račun Vjerovnika.

II/ Podredno, a u slučaju da naslovni Sud utvrdi da je Vjerovnik dužan položiti i razmjerni iznos za troškove sukladno odredbi članka 248. stavka 1. SZ-a, Vjerovnik ovim

putem u cijelosti osporava visinu svih neizravnih troškova popisanih u Tablici III. predmetnog Prijedloga za razdiobu kupovnine.

Naime, spisu ovog predmeta ne prileži niti jedna isprava odnosno dokaz iz kojih bi bilo vidljivo da su predmetni neizravni troškovi zaista nastali i plaćeni.

U odnosu na knjigovodstvene troškove u iznosu od 9.1562,00 EUR-a, Vjerovnik ističe da u spisu nema dokaza o tome koji je subjekt angažiran za vođenje knjigovodstvenih poslova i za koju cijenu, a niti spisu prileže računi tog knjigovodstvenog servisa i potvrde o plaćanju eventualnih računa.

Nadalje, Vjerovnik ističe da iz spisa nije razvidno za koje poslove je uopće bilo potrebno angažirati knjigovodstveni servis odnosno koje to poslove stečajni upravitelj, kao zakonski zastupnik Stečajnog dužnika (po struci diplomirani pravnik ili diplomirani ekonomist) nije mogao odnosno nije znao obavljati pa da bi mu bila potreba stručna pomoć.

Iz svih izvješća stečajnih upravitelja koji prileže predmetnom spisu jasno je vidljivo da Stečajni dužnik nije obavljao nikakvu poslovnu djelatnost pa Vjerovnik postavlja pitanje kako je moguće da je tijekom stečajnog postupka nastalo čak **9.156,62 EUR / 68.990,55 kn** knjigovodstvenih troškova.

Napominje se da odredba članka 89. stavka 1. točke 1. SZ-a propisuje da je stečajni upravitelj dužan je postupati savjesno i uredno, a osobito dovesti u red očevidnik knjigovodstvenih podataka do dana otvaranja stečajnoga postupka, dok je obveza sklapanja ugovora s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga uvedena tek izmjenama i dopunama SZ NN 36/22, a koje se ne primjenjuju na ovaj stečajni postupak.

U svakom slučaju, stečajni upravitelj **nije pribavio suglasnost skupštine vjerovnika da angažira knjigovodstveni servis** niti je stečajni upravitelj skupštini vjerovnika iznio prijedlog da je potrebno angažirati knjigovodstveni servis i za koje usluge.

U odnosu na trošak platnog prometa u iznosu od 360,00 EUR-a, trošak javne objave u iznosu od 30,52 EUR-a, materijalni trošak stečajnog upravitelja u iznosu od 76,36 EUR-a, trošak PDV-a u iznosu od 806,48 EUR-a te odvjetničke usluge u iznosu od 82,95 EUR-a, Vjerovnik ističe da u spisu nema dokaza temeljem čega su navedeni troškovi nastali odnosno o tome da su isti zaista i podmireni.

Vjerovnik posebice u odnosu na materijalni trošak stečajnog upravitelja u iznosu od 76,36 EUR-a ističe da, sukladno odredbi članka 94. stavka 3. SZ-a, naknadu stvarnih troškova stečajnog upravitelja rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.

Dakle, sve dok ne postoji pravomoćno rješenje suda o pravu na naknadu stvarnih troškova stečajnog upravitelja, stečajni upravitelj nema pravo na nikakvu naknadu pa plaćanje iste ne može pasti na teret Vjerovnika.

U svakom slučaju, spisu ne prileži pisano, obrazloženo i dokumentirano izvješća stečajnoga upravitelja za predmetni stvarni trošak u iznosu od 76,36 EUR-a.

Vjerovnik posebice u odnosu na trošak odvjetničke usluge u iznosu od 82,95 EUR-a ističe da iz predmetnog spisa nije razvidno koji je odvjetnik angažiran i za koje odvjetničke usluge, sve imajući u vidu da je iz svih izvješća stečajnog upravitelja razvidno da je stečajni upravitelj sam poduzimao pravne radnje u sudskim i ostalim postupcima.

U svakom slučaju, stečajni upravitelj **nije pribavio suglasnost skupštine vjerovnika da angažira odvjetnika odnosno odvjetničko društvo** niti je stečajni upravitelj skupštini vjerovnika iznio prijedlog da je potrebno angažirati odvjetnika odnosno odvjetničko društvo, za koje usluge i u kojem iznosu.

U odnosu na sudsku pristojbu P-1944/19 u iznosu od 26,54 EUR-a i sudsku pristojbu t.br. 25 u iznosu od 265,45 EUR-a, Vjerovnik ističe da spisu ne prileže isprave koje bi predstavljale temelj za plaćanje istih, odnosu da su iste zaista i plaćene.

U odnosu na bruto nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 10.410,33 EUR-a, Vjerovnik ističe da, sukladno odredbi članka 94. stavka 2. SZ-a, **nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.**

Obzirom da nije doneseno rješenje kojim se određuje nagrada stečajnim upraviteljima, Vjerovnik ističe da je nagrada u iznosu od 10.410,33 EUR-a u cijelosti paušalno određena i ničime potkrepljena.

Stečajni upravitelj nema ovlaštenje sam sebi određivati iznos nagrade na koju ima pravo pa se iznos od 10.410,33 EUR-a ne može smatrati iznosom nagrade koji bi Vjerovnik bio dužan razmjerno podmiriti.

U svakom slučaju, Vjerovnik ističe da je iznos nagrade suviše visoko određen.

Naime, sukladno odredbi članka 5. stavka 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/15; dalje u tekstu: Uredba), sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Vjerovnik ističe da iz predmetnog Prijedloga za razdiobu kupovnine nije vidljivo koliki je neto iznos nagrade stečajnog upravitelja, a koliki iznos doprinosa. Stoga se niti ne može utvrditi je li iznos nagrade pravilno obračunat sukladno odredbi članka 7. Uredbe.

Obzirom da je od unovčenja imovine u stečajnu masu pristiglo samo 4.119,25 EUR-a, Vjerovnik ističe da se jedino taj iznos može uzeti kao vrijednost stečajne mase u smislu odredbe članka 7. Uredbe, a tom iznosu se nikako ne može pridodati i iznos kupovnine od 83.750,00 EUR obzirom da ista nikada nije uplaćena u stečajnu masu, sve iz razloga što je Vjerovnik bio oslobođen polaganja kupovnine kao razlučni vjerovnik.

Stoga, vrijednost stečajne mase u smislu odredbe članka 7. Uredbe nikako ne može biti 87.869,25 EUR-a.

Vjerovnik svakako ističe da obujam i složenost poslova u ovom stečajnom postupku ne opravdava nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 10.410,33 EUR.

Naime, Vjerovnik ističe da stečajni upravitelji nisu poduzeli nikakve potrebne radnje radi uzimanja u posjed predmetne nekretnine odnosno ostvarivanja prihoda od iste pa su se poslovi stečajnih upravitelja isključivo sastojali od podnošenja tromjesečnih izvješća i praćenja sudskih postupaka, slanja požurnica u tim postupcima te **stvaranju nepotrebnih troškova stečajnoj masi** (knjigovodstveni poslovi, odvjetničke usluge, materijalni troškovi itd.).

Štoviše, raniji stečajni upravitelj je prouzročio štetu stečajnoj masi izjavljivanjem prigovora protiv rješenja o ovrsi u ovršnom postupku na prijedlog HRT-a za naplatu HRT pristojbe, a za izjavljivanje kojeg prigovora uopće nije imao odobrenje skupštine vjerovnika.

Navedeni postupak po prigovoru rezultirao je troškom za stečajnu masu u iznosu 2.520,09 kn, a koji je trošak raniji stečajni upravitelj samo iskazao u Izvješću 14. lipnja 2022. godine **bez da je imao potrebu obavijestiti naslovni Sud i stečajne vjerovnika da je predmetni spor izgubio odnosno iz kojeg razloga se u isti uopće upustio.** A posebice imajući u vidu da će se Vjerovnik sada teretiti za pristojbu HRT-u u iznosu od 334,47 EUR-a koja je iskazana u Tablici II. predmetnog Prijedloga za razdiobu.

Stoga je razvidno da raniji stečajni upravitelj nije postupao savjesno i uredno u obavljanju svojih dužnosti pa je uopće upitno imali pravo na bilo kakvu nagradu u ovom stečajnom postupku.

Slijedom navedenog, Vjerovnik ističe da nije obvezan platiti neizravne troškove popisane u Tablici III. predmetnog Prijedloga za razdiobu, a podredno predlaže naslovnom Sudu utvrditi troškove unovčenja u maksimalnom iznosu od 5 % od utrška sukladno odredbi članka 254. stavka 3. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017).

III/ Slijedom svega navedenog, predlaže se naslovnom Sudu utvrditi troškove unovčenja predmetne nekretnine sukladno odredbi članka 113. stavka 1. OZ-a u iznosu od 450,55 EUR koji će se namiriti iz položene jamčevine Vjerovnika te naložiti Stečajnom dužniku da preostali iznos jamčevine od 2.949,45 uplati na račun Vjerovnika.

Davor Čanadi
zastupan po: